

Ε 25
 64

τοῖς μικροῖς καὶ μεγάλοις φωσῆσιν, ἔθεσαν
 ὁ θεὸς ἐκῆνο λέγω τὸ φεφτόγονον φῶς. καὶ ὅ-
 ταν ὁ ἥλιος ἀνατελῆ, καὶ μνημεῖον, καὶ
 βασιλῆα ὑπὸ τὸ ἄλλο μέρος τῆς γῆς, καὶ ἐθετο τὰ
 τὰ ἄλλα κλίματα αὐτῆς. ἤτοι αὐτῶ ἀμνημεῖ
 τῆς γῆς καὶ τοῦ κόσμου. τότε ἡ ἀμνημεῖα
 τῆς γῆς, σκεπάζει τὸν ἥλιον καὶ ἀχρηνύεται
 πῶ ἀμνημεῖαν τῆς γῆς καὶ τοῦ κόσμου. καὶ βα-
 σιλῆον τοῖς μέγετα κλίματα, ἀνατέλλ
 εἰς τὸ ἄλλο μέρος καὶ εἰς τὰ ἄλλα κλίματα αὐτῆς.
 διὰ αὐτὴν ἡνύκα δὲν εἶναι ἀμνημεῖτες, ἡμῶ
 οἴσκου τῆς γῆς. ὡνομάσθη δὲ ἡνύκα τοῦτο τὸ
 σκότος, ἐπεὶ δὴ κοίμοι μενοντὸν ἄνθρωπον, καὶ
 ἐπεὶ ὁ λίτον σωτὴρ χεῖρα ἀλέγει εἰς αὐτὸν
 οὕτως. μάθεω ἄνε, ὅτι ἀποθαμένους εἶθε, εἰ
 ὑπὸν δουλεύεις. ὅτι δὲ κατὰ νύκτα εἶναι ἡνύκα,
 καὶ ὁ φεφότης δαδὲ φανέρωσεν οὕτως ἡπ.
 ἀλέγεται ἐνταῖς καρδίαις ὑμῶν, ἐπὶ ταῖς κοίταις